

Kollektivhuset – människorna eller byggnaden?

Stolplyckan i Linköping har funnits ett kvarts sekel och har över 180 lägenheter i tre huskroppar sammanbundna med en korridor.

Det finns en mängd lokaler som disponeras av såväl de boende som kommunen. Alla hyresgäster förbinder sig att vara värd för lokalerna då och då. Alla andra aktiviteter bygger på frivillighet.

Jag har träffat en av de boende i huset – Björn Palmqvist, avgående ordförande i kollektivhusföreningen i Stolplyckan.

Vad är Stolplyckan för dig, Björn?

Björn Palmqvist, avgående ordförande, i en intervju om vad kollektivhuset betytt för honom. På bilden tillsammans med sambon Linda Axbohm.

– Det är väldigt svårt att fånga i ord. Det är ju inte huset i sig som erbjuder mervärde i boendet – det är alla grannar och fantastiska människor som finns här. Stolplyckan är dels ett ramverk där vi ges möjlighet att ha trevligt tillsammans och

dels en känsla som vi tillsammans bygger vidare.

Tror du att man blir lyckligare av att bo här än någon annanstans?

– Huset ger inte saker gratis. Huset ger möjligheter att förverkliga drömmar. Men som sådant kan det ju också verka hämmande. Jag menar att om man har en färdig bild av vad livet i stolplyckan kommer att bibringa, så är risken kanske stor att det inte uppfylls, och man blir snarare mindre lycklig här än man skulle blivit utanför huset. Kan man däremot flytta hit med inställningen att huset kan ge en något, men att det dels kommer att vara i relation till hur mycket man själv investerar i livet i huset, och dels att man inte vet

FOTO: WILHELM CASPARY

Kollektivhuset Stolplyckan byggdes på 1980-talet.

vad man kommer få ut av livet i huset, då tror jag att man maximerar sina möjligheter att bli mer lycklig här än på andra boenden. Har man för hårt ställda krav på vad ett bra liv är och hur det ska se ut, då minskar möjligheter att faktiskt få uppleva ett subjektivt värderat lyckligt liv. Kan man däremot vara flexibel i sin definition av lycka så blir det omvänt.

Jag tänker att kollektivhuset erbjuder *potential* till gemenskap. Det erbjuder inte gemenskap, dvs det finns ingen färdig gemenskap att få. Istället måste man själv

välja vad man vill dela med sina grannar och man måste börja med att själv dela med sig. Annars blir det bara ett servicehus. Gemenskap och intimitet kräver ömsesidig öppenhet. Dessa tankar leder till min nästa fråga till Björn: *Vad för slags gemenskap kan kollektivhuset vara en grund för?*

– I ett hus som Stolplyckan uppmuntaras mellanmänniskt samspel i en utsträckning som inte påbjuds i samhället i övrigt vilket ger oss ramar och utrymme att visa sidor av oss själva som ofta förbe-

Stolplyckan i Linköping

Forts från sid 1 >>

hålls den egna familjen och släkten. När man sedan märker att det är lika trevligt att umgås med sina grannar som med sin familj, då börjar en del rädslor och fördomar som man bär på att luckras upp.

Det låter som en slags återfunnen intimitet?

– Det är en sorts frivillig intimitet. Man är inte förbunden att vara intim med sina grannar om man inte önskar så (som man kanske kan vara med släkt/familj), samtidigt som ens rädsla och andra allahanda sociala konstruktioner, om hur man får göra, gör att man kan vara intimare med människor i sin omgivning. Det blir så att säga en flytt tillbaka till bysamhället på ett sätt, samtidigt som man bibehåller många av stadens fördelar.

Jag tänker att detta med frivillighet kontra aktivitet är intressant. Aktiviteter i Stolplyckan är till största delen frivilliga, men många är missnöjda med det låga engagemanget och vill att flera aktiviteter skall bli obligatoriska, t ex matlaget. *Björn, kan man göra något för att öka aktiviteten i huset?*

– Konflikten mellan de som är aktiva och de som inte är det har ju funnits sedan huset byggdes, och de flesta sätt att »få igång de lata« har misslyckats. Undantaget är väl att bara köra på själv med det man tycker är roligt, och på det sättet hoppas att locka med de som inte är så aktiva.

– Samtidigt finns det ett stort idealiserande kring det »gamla« Stolplyckan. Jag tror det är viktigt att vi förstår att vi aldrig kommer att ha samma nybyggaranda här idag som det fanns då, och det politiska läget är ett annat. Jag tror huset var mer homogent på den tiden. Vad vi sedan gör i huset bör anpassas efter hur förutsättningarna är i dag, snarare än en önskan att komma tillbaka till 1983.

Björn flyttar snart till Malmö och någon annan flyttar in i hans lägenhet. Jag sitter och funderar... Är kollektivhuset människorna som är i dem, eller själva huset runt människorna?

WILHELM CASPARY
KOLLEKTIVHUSET STOLPLYCKAN

Egen tidning i Stolplyckan

Jag träffar Wilhelm Caspary i mediagruppen som ger ut Stolplycketidningen.

Varför har ni en egen tidning på Stolplyckan?

Den är en viktig del av vårt kollektiva minne, vår gemensamma historia. Tidningen synliggör boendegemenskapen – genom tidningen kan man se att kollektivhuset lever, även om man själv inte deltar i alla aktiviteter. Man kan se hur kul alla har och känna sig sugen på att engagera sig. Tidningen är också ett utmärkt sätt helst att nå ut till samtliga i huset. Den fungerar alltså som ett instrument för boendeinflytande, men det går även bra att rita en teckning eller informera om att något är på gång.

Så vem som helst får skriva?

Javisst! Och det är roligt också! Jag rekommenderar alla kollektivhus att överväga att göra en tidning.

Fungerar arbetet med tidningen bra?

Extraintresserade är ofta med i mediagruppen som bevakar interna händelser och ser till att tidningen layoutas och går i tryck. I senaste numret hade vi minst 20 unika skribenter! Engagemanget går naturligtvis upp och ner och tidningens utgivningsfrekvens likaså.

Du talar om boendeinflytande – det låter som ett utmärkt demokratiskt forum?

Wilhelm Caspary i Stolplyckans mediagrupp.

Allt kommer inte upp till diskussion, men det är ju demokratiskt så till vida att det är vi som bor här som bestämmer hur det skall vara. Forumet är öppet för alla som vill använda det och det är upp till oss hur väl det tas till vara. Kan det bli mer demokratiskt?

Hur ser ett nummer ut av Stolplycketidningen?

Det är en ca 20–30 sidor tjock tidning. Färgen på omslaget har ofta anknytning till årstidsväxlingarna... så nu till jul har det varit lackrött.

VIKTOR GUSTAVSSON

STOLPLYCKETIDNINGEN har funnits i minst 20 år och skrivs helt av intresserade kollektivhusbor. Upplagan är strax över 200 ex. Alla lägenheter får ett ex.

Tidningen har också ett tiotal externa prenumeranter. Är du intresserad av en prenumeration, kontakta styrelsen@stolplyckan.nu

Karaokekvällar skapar gemenskap i Svärdet

Bo tillsammans har träffat några matlagsdeltagare i kollektivhuset Svärdet på Söder i Stockholm.

Rolf Öström har bott i Svärdet i tre år och är numera särbo med Irina i huset.

– Visste du vad du flyttade till för tre år sedan?

– Jag hade en liten aning men mest associerade jag nog till 60- och 70-tals kollektiv där man bytte fruar och män med varandra. Så jag sökte absolut inte aktivt för att få bo i kollektivhus. Reidar (Jönson, Mitt liv som hund) som jag bytte med, berättade lite. Rolf introducerades till matlaget av en granne.

– Det lät bra så jag bestämde mig för att gå dit snart efter inflyttningen. Den första gången smög jag mig in när alla satt och åt därför att jag hade missförstått tiden och kom en halvtimme senare än de andra, säger Rolf.

Rolf tycker att matlagen är jättebra och fyller en social funktion som saknas i andra boendeformer.

– Man lär känna folk i husen, det blir en bra gemenskap. Det är faktiskt jättesocialt. I andra hus snackar man inte med varandra. Finns egentligen inget negativt.

Rolf uppskattar Svärdets många aktivitetslokaler.

– Jag snickrar och målar, säger Rolf som också är snickeriansvarig i huset.

Det är dock mer än lokalerna som är bra på kollektivhuset. Gemenskapen som uppstår under till exempel karaokekvällarna är något som inte existerar någon annan stans.

FAKTA om Svärdet

- byggdes 1997
- består av 118 lägenheter i 3 huskroppar med inomhusgångar mellan husen.
- Värld är det kommunala bostadsföretaget Stockholmshem.

Ann Lindblad är med i matlaget i Svärdet trots att hon inte bor kvar i huset längre.

Ann Lindblad och Lasse Pettersson som lagar mat i kväll tillsammans med ynglingen Anton berättar att de först inte hade en aning om vad kollektivhus var.

– Vi var lite rädda när vi kom hit. Det var ett helt annat liv här, mer aktivitet, med småbarn som spelade fotboll i farstun. Vi hade alltså ingen aning – det var mer en slump att vi flyttade hit. Den familjära stilen i matlaget var lite skrämmande i början, men vi tog mod till oss och anmälde oss efter att vi lärt känna lite folk.

Ann och Lasse tycker att matlaget är en riktig tillgång som ger möjlighet till möten som annars inte skulle ske. Därför är de fortfarande med trots att flyttade från kollektivhuset för fyra år sedan!

Även om matlaget är en social mötesplats krävs det en insats om det skall fungera.

– Just i dag är det jobbigt då vi lagar mat och vi egentligen skulle vara fyra men bara blev tre. Det är svårt när folk inte ställer upp, man måste faktiskt jobba när man ska enligt schemat. I alla fall överväger det positiva. Det är trevligt att komma hit. »Nu är det sista gången« har vi sagt till varandra flera gånger men så har vi fortsatt i alla fall, säger Ann. De som är aktiva i huset borde försöka få fler att bli aktiva, kanske skulle man ha husvärdar eller portvärdar? Om fler var aktiva skulle skadegörelsen minska. Det borde verkligen finnas en kollektivhuskö i Stockholm, säger Ann.

Elisabet och Olof Pettersson och Anne Järvi

är veteraner i kollektivhuset. De ställde sig i kollektivhusköen som då fanns för att de lättare skulle få bostad. Innan visste de inte vad det var, men associerade till kollektiv. Olof och Elisabet tyckte det var kul att prova att vara med i matlaget men också, då de är plikttrogna, ansåg de att »man skulle vara med». Anne däremot skulle inte ha flyttat in om det hade varit obligatoriskt, friheten är viktig.

– Det var jättekul i början men också mycket stök då det var jättematlag med två sittningar i en matsal som rymmer cirka 75 ätande personer och tjänstgöring var tredje vecka. Numera är det ändå mer lagom med matlag på fredagar och cirka fyra arbetsinsatser per år, det är verkligen »fredagsmys».

HANS VON ZEIPEL, SVÄRDET

HANDBOK FÖR KOLLEKTIVHUS PÅ GÅNG!

Styrelsen i Kollektivhus NU har beslutat att skapa en handbok om kollektivhus. Handboken är tänkt att fungera som ett stöd i olika faser i kollektivhusens liv – allt från planering av framtida hus och val av upplåtelseform, till hur nuvarande hus kan organiseras för att överleva och förbättras. Dessutom kommer handboken att: presentera idéer om vad kollektivhus kan tillföra individer och samhälle, fungera som referensmaterial för existerande kollektivhus, vara ett stöd för den som vill skriva artiklar eller delta i debatter kring olika boendeformer mm.

Vi söker nu ekonomiskt stöd för att genomföra planerna med handboken hos SABO, vars medlemmar är kommunala bolag som förvaltar flertalet kollektivhus.

Som förening har vi en stor mängd erfarenheter som är värda att samla och sprida. Vi hoppas på praktiskt stöd från alla er med erfarenheter och frågor om kollektivhus!

Har ni idéer om bidrag eller frågor om innehållet i handboken, kontakta Elsa Grip tel 046-12 00 04 eller e-post: elsa@slottet.org

Fyrgruppen vände trenden i Tre Portar

Kollektivhuset Tre Portar i Skarpnäck, Stockholm, hade problem. Intresset för det kollektiva dalade. Det blev färre och färre som ville vara med och laga middagar. En del nyinflyttade visste knappt att det var ett kollektivhus som de flyttat in och värden Stockholmshem informerade inte de nyinflyttade tillräckligt.

Efter en tid med minskad aktivitet tillsatte husmötet därför en **Fyrgrupp** som skulle sätta fyr under elden igen. Gruppen arbetade på flera fronter samtidigt, dels med att ligga på Stockholmshem så att nya hyresgäster blev informerade om vad det var för ett hus de flyttade in i.

Numera måste den som vill skriva hyreskontrakt först bli informerad av husets egen introduktionsgrupp och få ett papper som intygar att man fått information om vad det är som gäller för att få bo och leva i kollektivhuset Tre Portar.

Man fick också Stockholmshem att hjälpa till med att ordna alternativa bostäder för dem som fullständigt hade tröttnat på att bo i ett kollektivhus, alternativt inte visste om att det var ett kollektivhus de hade flyttat in i.

Gruppens andra uppgift var att entusiasmera dem som var positiva och uppmuntra dem att delta i matlagen efter för många. Att bli inköpare om man inte kunde ta ledigt från jobbet för att laga

mat, städa och diska efter maten om det passade bättre med tiderna. Bli aktiv i någon av de andra grupperna i huset, ateljégruppen, bargruppen osv.

Matlagen ska fungera

Men det går inte att byta bort matlag mot aktivitet i någon annan grupp. Målet då som nu är att matlagen ska fungera.

– När jag och min sambo flyttade in för två år sedan hade det blivit ett aktivt hus igen, berättar *Ingemar Nilsson*, som har bott i huset en gång tidigare.

– Heder till Kée, Karin, Kajsa, Daniel och Susanne och alla andra som dragit

lasset. Och i dag väntar fyrgruppen bara på det formella nedläggningsbeslutet i brist på arbete. Det är kul, säger Ingemar.

Man har mat fyra dagar i veckan, tisdag–fredag och på fredagar är det lite festligare än de andra dagarna. Då har man också ofta bar och har musik.

Folk trivs

– Det är väldigt trevligt att bo här, tycker Ingemar. Det finns bastu och keramikverkstad och man kan gå kurs i keramik. Det är ganska liten omsättning på folk, det är väl ett tecken på att man trivs. Men det är mest tvåor i huset, vilket kan kännas litet för småbarnsfamiljer. Det var därför Ingemar och hans familj flyttade från huset en gång från att ha varit bland dem som flyttade in först. De två barnen Tuva 15 och Hannes 14 är födda i huset. En hel del lägenheter hyrs ut i andra hand, men andrahandshyresgästerna är minst lika aktiva som de fasta hyresgästerna.

Matlagen är uppdelade efter veckodagar så att man alltid vet att det till exempel är tisdag man ska laga mat. Om man får förhinder kan man byta med ett annat matlag just den veckan. Förutom matlagen turas de tre olika portarna om att ordna husfester 2–3 gånger om året.

INGRID SILLÉN

Tre portar har egen kö (information från hemsidan: www.treportar.se)

Tre Portar har vår egen kö till lägenheterna i kollektivhuset. Dock kan vi inte helt själva bestämma vem som får en lägenhet. Stockholmshem har en internkö, och sökande från den, som vill bo i kollektivhus, går före vår kö. Om inte någon från deras kö har anmält intresse så går lägenheten till den som står först i vår kö. Då ringer vi till er, och ni ska anmäla er till Stockholmshems internkö. Det gör man via telefon till Bosvar, tel. 08-619 87 70, eller via Internet, www.stockholmshem.se så rekommenderar vi er till Stockholmshem.

Om ni bor i Stockholmshem kan ni alltså anmäla er direkt via deras internkö, annars måste ni rekommenderas av oss, och det sker när ni kommit först i vår kö. Det kostar 100 kr att stå i kön. Kötiden är i dagsläget ungefär två till tre år. Generellt kan man säga att det går fortare att få en liten lägenhet än en stor.

För att stå i vår kö måste man komma hit och träffa Infogruppen, då man blir informerad om hur allt fungerar och vilka aktiviteter som är obligatoriska för medlemmar i Kollektivhusföreningen. Kontakta Infogruppen: infogrupp@treportar.se

Fler som peppar för kollektivt boende

Kollektivhus.nu inte ensam om att peppa för sådant boende

Har du hört talas om »Alternativ.nu En samlingsplats för den praktiska alternativrörelsen«? Det hade inte jag, tills jag under sökande efter annat hamnade på dess hemsida. Här finns en del kul att studera!

Bland alla intressanta teman för diskussioner och råd, finns även en annonsavdelning. Där kan du klicka in både på »boende« och på »kollektiv«. Jag, en gammal båtälskare, drabbas direkt av »Kapten Haddocks« annonsering efter intresserade för att bilda ett båtkollektiv. Andra kanske lockas mer av ett »brudkollektiv i västerbottensgård» som söker kvinnliga medlemmar. Även etablerade kollektivhus annonserar, till exempel »rum finns i stacken, göteborg«, eller »Bo i Stacken, Göteborg!« Vem låter sig inte lockas av »Lantligt o vackert Kollektiv/Göteborg«?

Många av de som söker kollektiv är unga som söker bostad, kanske i samband med studier. Många »kollektiv« visar sig vara en grupp unga som bor i en stor lägenhet eller villa och söker nya sambos. Det roliga är att se att kollektivboende lockar många unga. På sikt kan de bli en viktig grupp för det mer etablerade boende kollektivhusen utgör.

Jag föreslår att Kollektivhus NU tar kontakt med Alternativ Nu och ber dem lägga en länk till oss på sin hemsida – själva har vi ju en länk till dem, om än helt utan presentation i den långa lista länkar som redan finns. www.alternativ.nu/yabb/index.php?board=72 Kanske en litet mer flummig hemsida? Fann den genom Alternativ Nu: <http://move.to/kollektiv>

BERTIL EGERÖ

KOLLEKTIV(HUS)ET SLOTTET, LUND

Öppet hus i kollektivhusen

Många kollektivhus ordnar öppet hus för att fler ska få möjlighet att bekanta sig med boendeformen. Det brukar äga rum första helgen i oktober. Senast kunde man hälsa på kollektivhus i Stockholm, Göteborg, Lund och Falun. Besökarna bjöds på rundvandring, kaffe och bullar, bokbord och loppisar. I Hässelby visade man en utställning med anledning av husets 50-årsjubileum.

Äntligen kontrakt i Malmö

Till vår stora glädje skrev vi, kooperativa hyresrättsföreningen BoAktiv Landgången, kontrakt med byggaren Open House Production AB strax före jul.

Efter många års förhandlingar är vi nu igång med projektering av ett hus med 47 lägenheter i Annestad som ligger i Bunkeflostrand helt nära Öresundsbron.

Vi har valt kooperativ hyresrätt enligt ägarmodell, vilket innebär att vi nu är byggherrar och samarbetar med entreprenören OHP.

De boende är medlemmar i föreningen BoAktiv Landgången som äger huset och är samtidigt hyresgäster i denna förening. Vi betalar upplåtelseavgift/ lägenhet 106 000-180 000 kr samt årskostnad hyra/ lägenhet i genomsnitt 1 275 kr/kvm. Lägenheternas storlek är 40-69 kvm och de gemensamma ytorna 350 kvm.

Ett ekonomiskt, ekologiskt och socialt

Kontaktpersoner i Landgången

Kerstin Ödlund
kerstin.odlund@bolina.hsb.se
tel. 040-91 84 05, 0703-18 84 05
Sten Sandvall
sten-sandvall@telia.com
0735-02 90 73
Hemsida: www.boaktiv.se

hållbart boende är vår förenings idé och mål.

Eftersom föreningen/vi boende medlemmar äger huset innebär det att vi själva bestämmer över drift och ekonomi. Går vi med vinst har vi själva glädje av det och kan investera i något, bibehålla hyrorna eller sänka dem. Ett spekulationsfritt boende!

Vi ser fram mot kommande år med hög livskvalitet i ett aktivt och meningsfullt boende. Inflyttningskalas 28 mars 2008.

KERSTIN ÖDLUND

Stöd för kooperativa verksamheter

SEDAN MITTEN AV 80-TALET stödjer staten en utveckling av små kooperativa verksamheter via bidrag till kooperativa utvecklingscentrum.

I dag finns det ca 110 personer anställda på 25 kooperativa utvecklingscentrum varav cirka 70 arbetar som kooperativa rådgivare. De ger information och råd till dem som vill starta och driva företag i kooperativ form. För kollektivhusverksamhet finns möjligheten att äga och driva eller hyra kooperativt. Det kan också vara intressant att kooperativt driva olika slags verksamheter t ex skola, daghem eller äldreomsorg inom ett kollektivhus.

Alla landets kooperativa utvecklingscentra arbetar nu under samma varumärke – Coompanion, www.coompanion.se

Kollektivhusen behöver en egen förvaltningsform

Inför valet bad vi partierna svara på frågor om inställning till kollektivhus och andra former för gemenskapsboende. I stort sett alla svarade att de var beredda att stödja tillkomsten av nya kollektivhus och medverka till att befintliga kollektivhus fick regler som bidrog att den gemensamma mathållningen kunde fortsätta att fungera.

Att vi frågade om ett nytt regelsystem berodde på att vi noterat att vissa bostadsföretag förmedlar hyresgäster som inte har för avsikt att delta i gemensamma aktiviteter. Detta har lett till att det gemensamma boendet förvanskas. Reglerna böra vara sådana att endast personer som förbinder sig att delta i det gemensamma får skriva kontrakt. Sådana regler har t ex Familjebostäder i Stockholm.

Av Sveriges 42 någorlunda fungerande kollektivhus har 29 hyresrätt. Nästan alla av dessa ägs av allmännyttiga företag. Eftersom dessa företag styrs av politiker finns goda möjligheter att genomföra partiernas löften om att stödja kollektivhusen. Vi har börjat uppvakta företag som har kollektivhus där regelsystemet inte fungerar bra.

Efter den borgerliga valsegern har det i vissa kommuner avisierats att kommunala hyresrätter ska säljas till de boende. Som förening ämnar vi inte yttra oss om omvandlingar som princip. Däremot hävdar vi att bostadsrätt är en olämplig form för kollektivhus. Orsaken är att det blir svårare att ställa krav på obligatoriskt arbete vid försäljning av lägenheter. Den som flyttar ut vill ofta sälja till högstbjudande utan krav på att köparen ska ställa upp på gemensam matlagning.

Undertecknad bor i ett kollektivhus som tidigare omvandlats från hyresrätt till bostadsrätt. När vi hyrde av Familjebostäder fick vi själva intervjua och godkänna alla som ville flytta in. Då

deltog samtliga vuxna i husets 23 lägenheter i matlagningen. Omvandlingen innebar att vi plötsligt hade 5–6 hushåll som stod utanför föreningen. Bördan på matlagen ökade. Vi lyckades lösa saken tillfälligt genom att ta in intresserade från kvarter

rent intill. Men hotet kvarstår så länge de som flyttar ut har rätt att sälja till vem de vill.

»Det behövs ett regelsystem för att kollektivhusen ska överleva.«

För att kollektivhusen ska kunna leva fordras en upplåtelseform som ger möjlighet att välja

motiverade hyresgäster. Avtal om sådan typ av självförvaltning finns, men de har ännu inte prövats i förhållande till lagen om besittningsskydd. Vissa kollektivhus har ett system där fastighetsföretaget hyr ut till kollektivet, som i sin tur hyr ut till de enskilda hushållen. Detta ger kollektivet större möjlighet att upprätthålla regeln om obligatorisk matlagning, men inte heller detta system har prövats rättsligt.

Att inskränka bytesrätten kan synas som en begränsning av individens frihet, men jag vill hävda motsatsen. De som vill bo i annat än kollektivhus har tillgång till 99,7 procent av bostadsmarknaden, medan vi som vill bo kollektivt endast har tillgång till 0,3 procent av beståndet.

Vårt modesta krav är att de svenska kollektivhusens cirka 1200 lägenheter ska få ett regelsystem som gör att vi kan överleva. Sådana regler skulle gynna mångfalden. Det skulle också bidra till ökad jämställdhet. Om barnfamiljer och äldre får större gemenskap och ett lättare

vardagsliv kommer det dessutom att vara gynnsamt för samhällsekonomin.

DICK URBAN
VESTBRO
ORDFÖRANDE I
KOLLEKTIVHUS NU

Kollektivhus Nu

■ ■ ■ DET HÄR ÄR tredje numret av »BO TILLSAMMANS« som är föreningens Kollektivhus NUs informationsblad. Vi har rullande ansvar för redaktionen. Den här gången är Wilhelm Caspary och Viktor Gustafsson i Linköping redaktörer. Nästa nummer kommer ut i vår och då finns redaktionen i Lund.

Styrelsen i Kollektivhus Nu

Ordförande: Dick Urban Vestbro
Tullstugan, Stockholm,
070-6559483, dickurba@comhem.se
Kassör: John Flechter
Tersen, Falun
Ordinarie:

Elisabeth Olszon
Majbacken, Göteborg
Elsa Grip, Slottet, Lund
Hans von Zeipel
Svärdet, Stockholm
Suppleanter:
Ingrid Sillén, Södra station,
Stockholm
Viktor Gustafsson
Stolplyckan Linköping
Wilhelm Caspary
Stolplyckan Linköping

Vill du prenumerera på vårt nya elektroniska nyhetsbrev?

Skicka ett e-post till nyhetsbrev-kollektivhus-NU-subscribe@googlegroups.com

Du kommer att få nyhetsbladet Bo tillsammans och annan information relaterad till kollektivhusboende.

På hemsidan **www.kollektivhus.nu** finns listan över kollektivhus i Sverige. Vet du något hus som inte finns med där, hör av dej till Dick Urban Vestbro 070-6559483 dickurba@chello.se

På hemsidan kan man också sätta in en bytes- eller intresseannons. Mejla till wilhelm.caspary@gmail.com

Årsmötet 2007

äger rum i Fullersta kollektivhus i Huddinge lördagen 17 mars kl 13-17. Håll utikik på hemsidan för mer information.

Medlemskap

Kollektivhus betalar efter antal lägenheter: 300–600 kr. Enskilda personer kan bli stödmedlemmar för 150 kr/år. Plusgirokonto 43 88 62 – 5. Ange vem som betalar samt e-post eller annan adress.